

مرکز مجاز امام صادق (علیه السلام)

اصول الفقه (دلالت نهی بر فساد)

نهی از عبادت ۳

جلسه ۲۷۱

استاد نجار زاده

حکم نهی غیری

حکم آن همان حکم نهی نفسی است؛ بدون آنکه بین آنها فرقی باشد؛ چنانچه قبلا به آن اشاره نمودیم.

نظریه ای دیگر:

نهی غیری، برخلاف نهی نفسی است؛ زیرا نهی غیری، از وجود مفسده و حزانت در منهی عنه کشف نکرده؛ لاجرم منهی عنه به همان مصلحت ذاتیه‌ای که داشته باقی بوده بدون اینکه مزاحمی با آن بوده و از ناحیه نهی مزبور مفسده‌ای ایجاد نمی‌شود؛ از این رو ممکن است عمل را به قصد همان مصلحت ذاتیه‌ای که در آن مفروض است آورد و بدین ترتیب، تقرب الی الله پیدا نمود؛ بخلاف نهی نفسی که از مفسده و

حزانت در منهی عنه کاشف بوده و همین معنی مانع از حصول تقرب الی الله می‌گردد.

اشکال بر این نظریه:

همان طوری که در سابق گذشت، این بیان مورد اشکال است؛ چه آنکه تقرب دائرمدار مصلحت و مفسده ذاتیه نبوده تا این کلام صحیح باشد؛ بلکه طبق آنچه قبلا ذکر نمودیم، فعلی که مبعده بنده از مولی است؛ معقول نیست با این وصف، مقرب او باشد؛ همچون تقرب و بعد صوری در اجسام و نهی اگرچه غیری باشد، ولی در عین حال، باعث بعد و مبعوضیت منهی عنه بوده و لو مشتمل بر مفسده نفسیه نباشد.